

[Duborg.]

for Landsudvalget. Det er muligt, at Forholdene nødvendiggør, at det gaar saa langsomt, og det var derfor, jeg henstillede til den højtærede Landbrugsminister, om Forretningsgangen inden for Landsudvalget ikke burde ændres noget. Navnlig klager Amtsudvalgene over, at Sagerne hyppigt tilbagesendes, selv om det er ganske uvæsentlige Ting, Landsudvalget har noget at erindre imod.

Det ærede Medlem Hr. Smørum og jeg har ganske sikkert en noget forskellig Opfattelse af, hvordan Tilskud til et Erhverv principielt bør være, og jeg tror, det vil være haabløst at begynde en Diskussion om selve dette Emne. Det er ikke helt urigtigt, naar det ærede Medlem ogsaa nævnte Saneringslaan som noget, der i Virkeligheden indeholdt noget Tilskud, men naar saadanne Laan er blevet paakrævet, skyldes det en aarevis Landbrugslovgivning, som saa at sige har medført dette Resultat. Hvis man i rette Tid var gaaet ind i en rationel Landbrugspolitik, behøvedes der ingen Saneringslaan, lige saa lidt som der behøvedes Tilskud; saa maatte denne Sag jo klares af Landmændene, ligesom alle andre erhvervsdrivende maa klare den Gæld, de har. Det er den forfejlede Landbrugspolitik, Regeringen gennem en længere Aarrække har ført, der har givet dette Enderesultat, og jeg kan tilføje, hvad jeg ogsaa fremhævede i Gaar, at denne Lov bliver ikke den sidste af disse Love, den Lovgivning vil blive fortsat, lige saa længe dette System opretholdes. Saa længe man behandler Landbrugerne som en økonomisk Underklasse, maa der ogsaa lovgives paa dette Omraade; og da vil der blive en uaf-ladelig Lovgivning til Hjælp for denne økonomiske Underklasse. Først naar Landbruget bliver et med alle andre økonomisk ligestillet Erhverv, kan vi ophøre hermed; saa er der ingen Begrundelse for en Lovgivning om Tilskud til dette Erhverv.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var utilfreds med, at jeg ikke var gaaet nærmere ind paa det Lovforslag, der er fremsat af Det frie Folkeparti. Jeg skal dertil kun sige, at jeg synes, det er mere Ministerens Sag at kritisere dette Lovforslag end min. Der er noget i det, jeg kunde have ønsket at kritisere, hvis Tiden havde været til det, og der er andet i det, som jeg kan tiltræde. Men jeg skal gerne paa denne særlige Foranledning udtale, at Obligationskurserne er nu gaaet saa langt ned under, hvad man oprindelig tænkte sig muligt, at der sikkert

kan være god Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg nogle Bemærkninger. Den højtærede Minister var i Gaar usædvanlig aggressiv over for Oppositionen og anvendte megen Tid paa at paavise, hvem af Oppositionens Ordførere der var kommet længst ud i Retning af hasarderede Paastande. Men naar den højtærede Minister tilkendte det ærede Medlem Hr. J. S. Foget Førsteprisen, maa jeg sige, at deri har han ikke Ret. Førsteprisen tilkom ubetinget den højtærede Landbrugsminister i Kraft af hans Paastande.

Ministeren oplæste som utallige Gange før en Opgørelse over Priserne paa Landbrugsvarer fra de senere Aar, hvoraf det fremgik, at disse Priser for visse Varers Vedkommende er steget ret betydeligt i Tiden fra 1930 til nu, og han mener, at denne Stigning skyldes en fortjenstfuld Indsats fra Regeringen. Jeg maa sige, at længere ude i hasarderede Paastande har ingen været. At Priserne i England stiger, er Regeringen uskyldig i, lige saa vel som den er uskyldig i, naar de falder. Det er jo Prisstigningen paa det engelske Marked, der har skabt denne Situation.

Det er betegnende, at Ministeren ikke, eller i hvert Fald kun i ringe Grad, fandt Anledning til at omtale Regeringens Indsats paa Prisudviklingen her i Landet, og til at omtale alle de Ordninger, der er gennemført; de er jo nemlig gennemført paa Basis af Prisen fra 1914. Det er Regeringens Indsats i Prisudviklingen for Landbrugets Produkter, nemlig, at det er 1914-Prisniveauet, der skal gælde for Landbruget, medens der for andre Erhverv gælder et helt andet Prisniveau.

Ministeren erklærede, at en Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter med 40 Mill. Kr. var uden Betydning for Landbrugets Vanskeligheder, men nævnte næsten i samme Forbindelse, at et Tilskud paa 5 Mill. Kr. var af den største Betydning, det vilde redde Folk i Tusindvis. Ja, kan man paastaa noget saadant, kan man paastaa næsten alt.

Ministeren var irriteret over denne evindelige og kedsommelige Tale om Ejendomsskatterne; men jeg kan forsikre Ministeren om, at denne Tale vil blive fortsat, indtil det Misforhold, der er til Stede, rettes. Saa længe man paalægger en vis Gruppe af Landets erhvervsdrivende at betale ca. 3 Gange saa stor Grundskyld som den anden store Gruppe, er det klart, at